

مُبارك رامزان

-ئەلى، نېمە ئىش قىلىۋاتىسەن؟
بىز روزىدار، ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ؟

ياق، ئۇنتۇپ قالمىدىم،
ئەمما قورسىقىم ئېچىپ كەتتى.
بەرداشلىق بېرەلمىگۈدەكمەن.
بىز سىنىپتا يالغۇز، ھېچكىم كۆرمەيدۇ.
كىلە ئاداش، بۇنى ئالە،
ئىككىلەنمەي يېگىنە.....

- نېمە، نېمە؟!
 منى ئۆزۈڭدەك روزنى بۇزغىن،
 دېمەكچىمۇ؟ ... ياق، ياق ...

- ئەنسىرمە، بىزنى
 ھېچكىم كۆرمەيدۇ؛
 مەنمۇ ھېچكىمگە دېمەيمەن.
 كېلە، ئىككىلەنمەي يېگىن،
 بۇ بەك تاتلىقكەن.

- ئۆمەر، نېمە ئىش قىلىۋاتىسەن؟
بىر نەرسە يەۋاتامسەن؟
بۇ رامىزان ئېيى، ئۇنتۇپ
قالدىڭمۇ؟

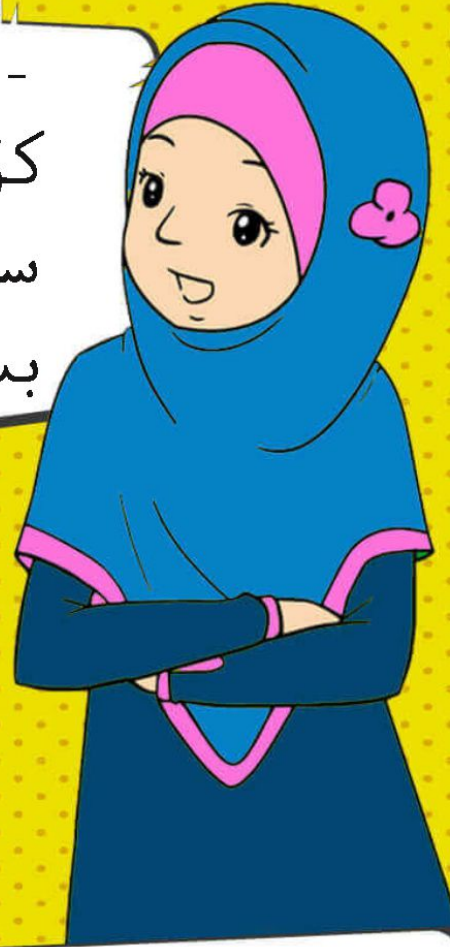

- ياق،
ئۇنتۇپ قالمدىم.
مەن، مەن...

- ئۇنۇتما، ئاللاھ بىزنى
كۆرۈپ تۇرىدۇ،
سۆز - ھەرىكەتلىرىمىزنى
بىلىپ تۇرىدۇ.

- ئانا، سىز نېمە
دېمەكچى؟
ھېچ چۈشەنمىدىم.

روزا ئاللاھ بىلەن بەندە ئارىسىدىكىلا ئىبادەت،
يەنى، اسەن ناماز ئوقۇغاندا ئىنسانلار سىنى كۆرۈپ
ناماز ئوقۇۋاتقانلىقىڭنى بىلەلەيدۇ.

ھەجدمۇ شۇنداق،
ئەمما روزنى پەقەت ئاللاھلا بىلىدۇ.
مۇكاپاتىنىمۇ پەقەت ئاللاھ بىرىدۇ.

- راست دەيسىز، ئانا.

- مەن ئەلنىڭ گىپىگە كىرىپ
خاتا قىپتىمەن،
ئەلى دوستلۇققا يارمايدىكەن.

ھەقىقىي دوست دوستىغا
زىيان يەتكۈزمەيدۇ.

-ئاللاھ تەۋبىنى قۇبۇل قىلىدۇ، گۇناھلارنى كەچۈرىدۇ.

ئەمدى ئىككىنچى ئۇنداق قىلما!

ئەسكى دوستلاردىن ئېھتىيات قىلغىن!

ئۇلار سىنى يامان يولغا باشلايدۇ،

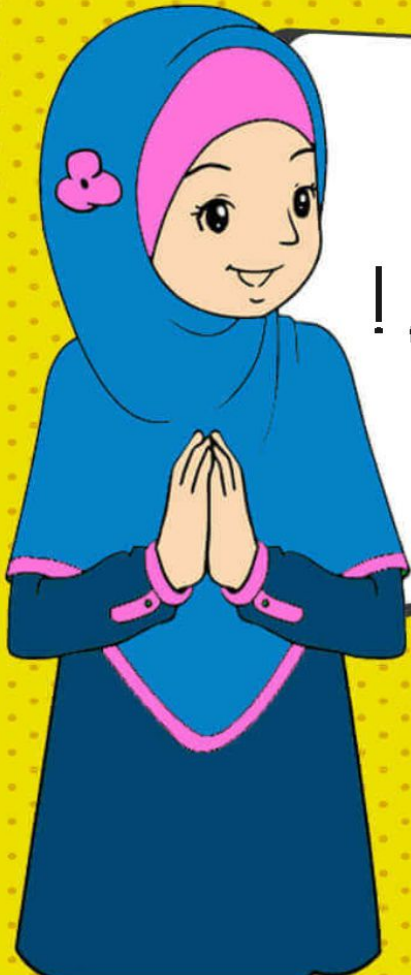
يامان ئىشنى ياخشى كۆرسىتىدۇ.

- ئانا، مەن ئىككىنچى ئۇنداق

قىلماسلىققا ۋەدە بىرىمەن.

- ساڭا ئاپىرىن، ئوغلۇم!

-ئى ئاللاھ، گۇناھىمنى كەچۈرگىن!
مەن گۇناھىمغا تەۋبە قىلدىم، ئەمدى
ئىككىنچى ئۇنداق گۇناھ قىلمايمەن.

